

Hyad nu Enkelthederne angaar, som det ærede Medlem talte om, saa skal jeg med Hensyn til Arbejdskraftsraadet, om hvilket han sagde, at det var det eneste faste og bestemte i denne Lov, at det var Funktionarismen levendegjort, gøre opmærksom paa, hvad det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) allerede syntes, at antyde i sit Foredrag nylig, at hvis det ærede Medlem vil sammenligne dette Raad med det, som han kalder for „Arbejdsraadet“ i Lovforslaget af 1891, en Institution, som i øvrigt slet ikke fandtes i dette Lovforslag, saa sammenligner han to Institutioner af principielt forskellig Beskaffenhed med hinanden. Thi dette „Arbejderforsikringsraad“, som i 1897 efter Lovforslaget foreslaas, træder i Stedet for den Forsikringsanstalt, som den Gang foresloges. „Arbejderforsikringsraadet“ har den afgørende Myndighed i alle de Sager, hvor Forsikringsanstalten den Gang skulde have den. Statens Forsikringsanstalt maa sideordnes med Arbejderforsikringsraadet her, medens „Nævnet“ var Appellinstans, som her bortfalder. Jeg tror nok, at Funktionarismen vilde blive betydeligt mere udviklet ved Lovforslaget af 1891 end efter dette. Antallet af Embedsmænd i Statsforsikringsanstalten vilde sikkert væsentlig overstige Antallet af Medlemmerne i Arbejderforsikringsraadet. Dette Hverv vil rimeligvis nærmest blive et Slags Æreshverv, et Tillidshverv. Naar altsaa det „Nævn“, som det ærede Medlem kalder for Arbejdsraadet i det gamle Forslag, var en Institution ud over, hvad der fordrer i denne Lov, medens det „Arbejderforsikringsraad“, vi have her, repræsenterer „Statsanstalten“, og maa siges at blive langt billigere og kræve langt færre Embedsmænd, end Tilfældet vilde have været i Statsforsikringsanstalten, tror jeg dog nok, det ærede Medlem maa være enig med mig i, at den Anke over Loven som fremelskende „Funktionarismen“ mildest talte var malplaceret. At Kvinder kom ind i Klasse med umyndige, burde rigtigere have været udtrykt saaledes af det ærede Medlem: at Kvinder kom ind i Løven i Linie med de umyndige o: i samme *Tryk*-linie, ikke i samme Klasse. Bestemmelsen om Kvinderne staar tilfældigvis trykt i samme Linie. (Afbrydelse.) Nej, det er ikke Tilfældet, umyndige ville ikke kunne faa Kapitaludbetaling. Til Kvinder vel der kunne finde saa mange Kapitaludbetalinger Sted, som det skal være, der er intet til Hinder for, at Kvinder kunne faa Kapitaludbetaling, men der vil ganske

vist være meget i Vejen for, at Arbejdsraadet tildeler umyndige en saadan — medmindre da det ærede Medlem for Fredericia (Ousen) vil foreslaa, at man ogsaa til umyndige skal udbetale Kapital i den Mening, at naar man dog vil gøre Fejl, saa skal man gøre Fejlen fuldt ud; det var jo det, det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen) konkluderede henimod i sit Forsvar for det ærede Medlem for Fredericia, Trykfejlen skal jeg ikke komme ind paa; jeg for min Del er glad ved, at den blev opdaget saa sent, for derved fik vi den Fordel at høre endog et Sprogforedrag af det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds, som skal have min højeste Opmærksomhed, uden Hensyn til, at det kun grundede sig paa en Trykfejl. Naar det ærede Medlem klagede over, at uden for Landet boendes efterladte heller ikke faa Forsikring, hvis de ere Indlændinge, maa jeg oplyse, at vi jo her i Folketinget havde vedtaget, at Bestemmelsen kun skulde gælde Udlandinge, men man har i Landstinget forandret dette. Der er blevet gjort den Bemærkning, hvis jeg husker ret, at det kunde være vanskeligt at komme til Kundskab om en saadan Persons Familieforhold og om hans Børn i Udlandet. Det vilde være vanskeligt for en Institution som Arbejdskraftsraadet at komme til Bunds i disse ægteskabelige Forhold og i disse Børneforhold, har man ment. Naar man altsaa har forandret Folketingets Affattelse saaledes, at Undtagelsen ikke blot gælder Udlandinges uden for Landet boende efterladte, men ogsaa omkomne Indlændinges uden for Landet boende efterladte, er det altsaa imod Folketingets Ønske; men jeg mener ikke, at denne Bestemmelse faar nogen nævneværdig Betydning, hvis den overhovedet nogen Sinde kommer til Anvendelse. Det forekom mig imidlertid pudsigt i Gaar at høre det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds's lange Tale — det var da sikkert mindst en Spalte i Rigsdagstidenden — om det ganske forskrækkelige i denne Bestemmelse; den er nemlig tagen ud af § 5 af det Forslag fra 1891, som det ærede Medlem gentagende Gange har stemt for og talt om mange Gange, for hvilket det ærede Medlem for Fredericia har været Ordfører, og om hvis Fortræffelighed ogsaa det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds har talt saa tit. Er det en saa forfærdelig Fejl i dette Lovforslag, kan det vel ikke være undskyldeligt i det andet, medmindre det skulde undskyldes det, at det den Gang er